

BELGISCHE SENAAT

VERGADERING VAN 20 JUNI 1946.

Verslag uit naam van de Commissie van Oorlogsschade en Oorlogsgetroffenen (Wederopbouw) belast met het onderzoek van het wetsvoorstel, waarbij de gesteisterden die een aanvraag tot vaststelling en schatting van oorlogsschade hebben ingediend, worden ontslagen van de verplichting een nieuwe aanvraag in te dienen en waarbij de datum voor de indiening van nieuwe aanvragen op 31 December 1946 wordt vastgesteld.

(Zie n^o 50 (buitengewone zitting 1946.)

SÉNAT DE BELGIQUE

SÉANCE DU 20 JUIN 1946.

Rapport de la Commission des Dommages de Guerre et Victimes Civiles de la Guerre (Reconstruction) chargée d'examiner la proposition de loi déchargeant les sinistrés qui ont introduit une demande de constatation et d'évaluation des dommages de guerre, de l'obligation d'introduire une nouvelle demande et fixant au 31 décembre 1946 la date pour l'introduction de demandes nouvelles.

(Voir le n^o 50 (session extraord. de 1946.)

Aanwezig : de hh. RONSE, voorzitter; BLAVIER, CLAYS, CRAYBECKX, DELBOUILLE, DERBAIX, DURAY, GRIBOMONT, LEDOUX, LENGIER, MAQUET, NEEFS, Baron ORBAN DE XIVRY, SERVAIS, SIRONVAL, VAN BUGGENHOUT, VERMEYLEN en VAN STEENBERGE, verslaggever.

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Het ons voorgelegd wetsvoorstel vindt zijn oorsprong in de volgende beweegredenen, op welke uw Commissie voor Oorlogsschade (Wederopbouw) éénparig akkoord gaat :

Artikel 1. — Het besluit van 15 Maart 1941 voorziet al de gegevens en waarborgen voor een degelijke vaststelling en schatting der geleden schade. Het blijkt dus nutteloos een nieuwe schatting op te leggen welke de gesteisterden dwingt tot nieuwe bekommernissen en nieuwe aanzienlijke uitgaven. In die voorwaarden schrikken veel kleine gesteisterden er voor terug zich nieuw werk en onkosten te getroosten, zoolang zij niet weten in welke mate oorlogsschade zal uitbetaald worden.

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de loi, qui nous est soumise, a été inspirée par les motifs suivants, sur lesquels la Commission des Dommages de Guerre (Reconstruction) a marqué son accord unanime.

Article 1^{er}. — L'arrêté du 15 mars 1941 prévoit toutes les données et garanties nécessaires pour une bonne constatation et évaluation des dommages subis. Il paraît donc inutile de prescrire une nouvelle évaluation, qui impose aux sinistrés de nouvelles préoccupations et de nouvelles dépenses considérables. Dans ces conditions, de nombreux petits sinistrés redoutent les travaux et les frais supplémentaires aussi longtemps qu'ils ne seront pas fixés sur le point de savoir dans quelle mesure ils pourront toucher des dommages de guerre.

Artikel 2. — De besluitwet van 19 September 1945 voorziet als uiterste termijn voor de aangifte van oorlogsschade den datum van 15 Juni e. k. Om de hierboven aangegeven reden is het niet logisch een uitersten datum van aangifte vast te stellen, zoolang geen wetgeving inzake oorlogsschade bestaat.

* *

Uw Commissie drukt den wensch uit dat de Hooge Vergadering haar zienswijze zal kunnen deelen en haar goedkeuring aan het wetsvoorstel zal willen hechten.

De Verslaggever, *De Voorzitter,*
VAN STEENBERGE. RONSE.

Article 2. — L'arrêté-loi du 19 septembre 1945 fixe au 15 juin prochain le délai extrême pour la déclaration des dommages de guerre. Pour la raison indiquée ci-dessus, il n'est pas logique de fixer un délai extrême pour la déclaration des dommages de guerre, aussi longtemps qu'il n'existe pas de législation en la matière.

* *

La Commission exprime le vœu que la Haute-Assemblée partagera ses vues et voudra bien approuver la proposition de loi en question.

Le Rapporteur, *Le Président,*
VAN STEENBERGE. RONSE.